

"Büyük davamız, en medenî ve müreffeh millet olarak varlığımızı yükseltmektir. Bu yalnız kurumlarında değil düşüncelerinde temelli bir inkılâp yapmış olan Büyük Türk Milleti'nin dinamik idealidir. Bu ideali en kısa bir zamanda kavramak için, fikir ve hareketi, beraber yürütmek mecburiyetindeyiz. Bu teşebbüste başarı ancak, süreli bir planla ve rasyonel çalışmakla mümkün olabilir."

1922

"Efendiler; Bir şeyin zararıyla bir şeyin imhası ile yükselen şeyler bittabi' o şeyden zarara uğrayanı alçaltır. Hakikaten Avrupa'nın bütün ilerlemesine, yükselmesine ve medenileşmesine karşılık Türkiye tam tersine gerilemiş ve düşüş vadisine yuvarlana durmuştur. Artık vaziyeti düzeltmek için Avrupa'dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa'nın emellerine göre yapmak, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi bir takım zihniyetler belirdi. Halbuki; Hangi istiklal vardır ki, ecneblerin nasihatleri ile, ecneblerin planlarıyla yükselebilsin? Tarih böyle bir hadiseyi kaydetmemiştir."

6 Mart 1922 T.B.M.M.
Mustafa Kemal Atatürk

İçindekiler

BAŞKANDAN	3
DURUM Genel Sekreter Ecz. Kıvanç Atmaca	6
ARAŞTIRMA Birinci Dünya Savaşı Ve Kurtuluş Savaşı Yıllarında Bursa Ermenileri	7
MESLEK İÇİ EĞİTİM "Aspartamin Toksikolojik Açıdan Değerlendirilmesi 2" Prof. Dr. Gönül Şahin - Doç Dr. Terken Baydar - Hande Sipahi	12
KAPAK KONUSU "Herkesin Sağlık Ve Güvenli Gelecek Hakkı"	18
SAĞLIKLI YAŞAM "Detoks"	24
ALTERNATİF TIP "Doğal Tedavi Yöntemleri 3" Ecz. Fatma Henden	28
FOTOĞRAF SANATI "Dijital Fotoğraf Makinesi Mi Alacaksınız? Önce Bu Yazıyı Okuyun!"	32
FİRMALARDAN HABERLER	34
GÜNCEL "14 Mayıs Eczacılık Günü"	36
SATRANÇ "Satranç Üzerine" Ecz. Murat Boyacı	38
SAĞLIK "İlkyardım" Ecz. Serhat Uraş	40
BASIN AÇIKLAMASI	42
SİNEMA "Sinemanın Gezginleri" Ecz. Bülent Aksoy	46
HOBİ "Karagöz Konulu Özgün Baskı Çalışmaları" Doğu Erte	48
HUKUK "Türk Medeni Kanunu'ndaki Yasal Mal Rejimi" Av.İrfan Pelvan	52
BİZDEN HABERLER	55
SPOR "Uçan Kanatların Dünyası" Ecz.Yunus Şahin Çelikörs	56
MUHASEBE "İşveren Yükümlülükleri" Serbest Muhasebeci-M.Müşavir Bülent Çetin	58
BASINDAN	62

İlanlarıyla bizi destekleyen Akbank T.A.Ş., Bursa Eczacı-Koop., Ege Eczane Gereçleri A.Ş., Eztaş Eczane Laboratuvar Büro Mobilyaları San. Tic. Ltd. Şti., İkişak Doğal Ürünler, Meltem Eczacı Deposu, Özel Bursa Kültür İlköğretim Okulu, Sanofi-Aventis, T.C. İş Bankası'na çok teşekkür ederiz.

BURSA ECZACI ODASI BÜLTENİ SAYI : 37

Sahibi : Ecz. Deniz İçer Bursa Eczacı Odası Başkanı
Sorumlu Müdür : Ecz. Kıvanç Atmaca Bursa Eczacı Odası Genel Sekreteri

Yönetim Yeri : Bursa Eczacı Odası Altıparmak Cd. Karadağ Psj. B Blok No:56 K:7 Bursa
Tel : 0 224 221 94 80-224 44 30-224 44 35 Fax : 0 224 220 55 26

www.beo.org.tr

Genel Yönetmen : Elçin Kırılan

Yapım : Bursa Kiraz Halkla İlişkiler Ltd. Şti. Kükürtlü Mh. Cevizli Sk. Dostlar Apt. No:1
K:2 D:6 Bursa Tel: 0 224 232 20 40 Fax: 0 224 233 74 18 www.kiraziletisim.com

Baskı : Altan Basım Ltd. Tel: 0 212 629 03 74

Bu Bülten Bursa Eczacı Odası Sosyal Etkinlikler Komisyonu Katkılarıyla Hazırlanmıştır.

Yayınlanan yazılardaki görüşlerden yazarı sorumludur.

Ecz. Deniz İçer

Bursa Eczacı Odası Başkanı

Eczacılık mesleği ucuz emek haline getirildi

Dünyada ve ülkemizde ekonomik alandaki, siyasal alandaki tüm değişiklikler mesleğimizi etkiliyor. Bütün sorunlar anlatıldı, tabii ki dış faktörler bunda büyük bir sebep. Bir dönüşüm yaşandığı doğru. Fakat; yağmur yağıyor diye ıslanmak zorunda değiliz. Bunun tedbirleri var; şemsiye açarsınız ve ıslanmazsınız veya bir başka yöntemle başvurursunuz. Bütün olan bitenleri dış faktörlere teslim edip, elimizden bir şey gelmiyor şeklinde davranmak kabul edilebilir bir davranış değil.

Bizim içinde olduğumuz durumu anlatan bir hikaye var, kısaca onu anlatmak istiyorum. Bir kervan çölü geçerek bir kentten diğer kente gidecek. Kervanbaşı ekibini toparlıyor ve kervanı yoldaki saldırılara karşı korumak üzere bugünkü body guardların görevini yapacak Pala Remzi adında bir güvenlik görevlisi buluyor. Kervan yolda bir saldırıya uğruyor, saldırınlardan Kırk Haramiler. Haramiler birer birer atlarıyla koşarak gelip Pala Remzi'ye vuruyor ve Pala Remzi hiç kıpırdamıyor. En sonuncu Harami gelip saldırıyor, ondan sonra silkeliyor, kendine geliyor ve hepsini derdest edip tehlikeyi savuşturuyor. Kervan, sağ salım hedefine ulaşıyor. Kervanbaşı ücretleri dağıtıyor, sıra Pala Remzi'ye geliyor, Pala Remzi'nin parasını ödüyor ve ardından diyor ki: "Senin işine son veriyorum." Pala Remzi şaşırıyor. "Niye; ben görevimi yaptım, yoldaki tehlikelerden sizi korudum ve kervanı sağ salım buraya getirdim." diyor. Kervanbaşı da "Ben seni harekete geçirecek kırkıncı Haramiyi her zaman nereden bulacağım." diyor.

Arkadaşlar, bizim sorunumuz algılama sorunu değil, bizim sorunumuz harekete geçme sorunu. 15-16 Ocak 2002 eylemlerinden bu yana büyük bir atalet içinde örgütümüz, bir eylemsizlik içinde. Bizim temel sıkıntımız bu.

SSK ile ilgili 1,5 sene önce birçok toplantı yapıldı, hepimiz görüşlerimizi dile getirdik, konuşulmadık hiçbir şey kalmadı, o süreçte. Bizler öngörülerimizi ortaya koyduk. Ben, o dönemde yaptığım konuşmaları şöyle bir gözden geçirdim. Bir konuşmamda demişim ki: 'Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olmayalım.' Bir başka konuşmamda 'bu bir maceradır, herkes kişisel olarak dediği riskleri alabilir; ama, örgüt yöneticisi olan insanların sorumlu buldukları kitleyi maceralara sürüklemeye hakkı yoktur'. Bir başka yerde de şöyle benzetme yapmışım: 'SSK ile bu koşullarda anlaşmak eczacılığın Vietnam'ı olur, saplanır kalır geri adım atamayız'. Bugün bunların gerçekleştiğini görmek çok üzüntü verici. Keşke bunlar böyle olmasaydı. Daha iyi de olabilirdi, ama daha iyi bile olacak olsa, bu toplantıların amacı şu, binde bir bile ihtimal olsa, o ihtimali bile birisinin burada çıkıp dile getirmesiydi. Ama o dönemde bunları söylediğimiz için tufan teorisyenliğiyle suçlandık, karamsarlıkla suçlandık ama, bugün bakıyoruz, herkes aynı şeyleri söylüyor, kimse memnun değil hayatından. O zaman burada hiçbir şeye paranoyakça demeden, hiçbir şeye komplo teorisi demeden, en küçük olasılığı bile değerlendirmek gerekir -ki, matematikte bir şeyin milyonda bir de olsa gerçekleşme ihtimali vardır. Her düşünceyi, her olasılığı enine boyuna tartışmak gerekli ve bunu ortaya koyan insanları hoşgörüle dinlemek ve hak vermek gerekli diye düşünüyorum; çünkü, olay gerçekleştiğinden sonra geri dönüşü olmuyor maalesef.

Eylemsizlik gibi sorunumuz var; ikincisi de, ortaya bir vizyon koyamıyoruz. Tabii, bu vizyonsuzluktaki en büyük sıkıntı

şu: Eczaneler gibi odalar da neredeyse yürütülemez hale geldi. Eczacı odasına gidiyoruz, sanki bir devlet dairesi; bütün sıralamalar orada, vatandaş şikâyetleri, eczacı şikâyetleri insanın bütün vaktini alıyor. Bunlardan şikâyetçi değiliz, yılmıyoruz, mücadele ediyoruz; ama, olay şu: Bu kadar detaylarla boğuşurken büyük fotoğrafı hepimiz kaçıyoruz ve 2010 yılında, 2020 yılında eczacılık ne durumda olacak, bunu konuşacak vakit bulamıyoruz. Burada da aynı şekilde. Çünkü, gündelik sorunlara boğulmuş durumdayız şu anda. Ben, iki temel sorunu, dış faktörleri dışarıda bırakarak, kendi içimizde eylemsizlik ve vizyonsuzluk olarak değerlendiriyorum.

Bir başka tehlike de şu son dönemde mesleğimizde tüm standartlar altüst oldu. Biz, tabii, bu işlere girerken çağdaş dünya standartlarına ulaşalım, kurumlar arası standartları sağlayalım, daha ileri götürelim mesleğimizi düşüncesiyle yola çıktık; ama, tam tersi bir tabloyla karşı karşıyayız. Şimdi, bugün, mesleğimizdeki kriterler ölçülemez durumda. Eczanelerimizde kârlılığımız belli değil, verimliliğimiz belli değil, ne kadar para aldığımız belli değil, ne kadar kesintiye uğradığımız belli değil, kaç lira iskonto yaptığımız belli değil. Bilimin özü ölçme ve tanımlamadır. Bugün bizim eczanemizdeki hiçbir kriter ölçülemez durumda, ölçülemez durumda olduğu için de anlatılamaz durumda. Öyle büyük çelişkiler var ki, birkaçına bakalım. Eczacılar vergi rekortmeni, Türkiye'de en çok vergi ödeyen ilk iki meslek grubundan bir tanesi; fakat, ciroya göre iskontolara bakıyorsunuz, o 8 bin eczanenin bulunduğu % 3 iskonto yapan eczanelerimiz ilk kaybedeceğimiz grup olarak bakıyoruz; fakat, belki kırsalda, ilçelerde bizim, her an iflas edebilir, yok olabilir dediğimiz o grup vergi rekortmeni, üst sıralarda. Yani, eczanelerde yangın var diyoruz, ama o grup eczaneler vergi rekortmeni olarak algılanabiliyor dışarıda. Bizim, derdimizi anlatmakta da çok ciddi sıkıntımız var.

Biraz önce Başkan söyledi, biz algılıyoruz, birbirimize anlıyoruz, biliyoruz, ama dışarıda böyle bir tablo yok. Buna başka bir örnek vermek istiyorum. Herkes ilaçla ilgili ahkâm kesiyor. Sağlık harcamalarında % 25'lik noktaya gelmiş ilacın oranı ki, bildiğim kadarıyla % 45-50'lerdedir. 2004'te devlet, SSK'yı serbest eczanelere açmadan önce ilaca 8,35 katrilyon ödemiş, 2005'te 9 katrilyon ödemiş. İlaçta büyük israf, tüketimde büyük artış gibi lanse ediliyor, kamuoyu böyle bilgilendiriliyor; fakat bakıyorsunuz, sadece 650 trilyonluk bir artış var ve mayıs ayı içerisinde. Sağlık Bakanı'nın, Mecliste bir milletvekilimizin konuşmasına verdiği cevapta bununla ilgili şöyle bir açıklama geçti: "Devletin ilaca ödediği miktardaki reel artış enflasyonla arındırıldıktan sonra % 3,5." Sadece 2004 ile 2005 arasında enflasyon arındırıldıktan sonra % 3,5 daha fazla para ödemiş arkadaşlar. Eğer SSK dışarı açılmasıydı, bu sözleşmeler yapılmıyaydı, % 4'lük ve % 11'lik iskontolar yapılmıyaydı, eskisi gibi devam etseydi Türkiye, zaten, Avrupa'da ilaç pazarı en hızlı büyüyen ülkelerden bir tanesi, cirolarımız zaten bundan daha büyük bir artış gösterecekti.

Bankaları boşaltalım, rafları dolduralım, yol açalım SSK'lılar geliyor dedik, 35 milyon insan eczanemizden geçecek dedik, pazarımız % 40 büyüyecek dedik. Sonuçta tablo şu: Bizim hizmet verdiğimiz insan sayısı iki katına çıktı. Prosedürler, mevzuat vesaire; bunların tamamı arttı. Personel aldık, stok

maliyetimiz yükseldi, fakat, kazandığımız parada bir artış olmadı. Yani, 35 milyon insana hizmet verirken elde ettiğimiz gelir ile 70 milyona hizmet verirken elde ettiğimiz gelir birbirine çok yakın. İşte tüm dünyada uygulanan çiftli sistemden tekli sisteme geçiş dediğimiz, çağdaş dünya standartlarında olacak dediğimiz sistemin geldiği sonu bu. Çok üzücü. Tabii ki tekli sistem doğrusuydu, ama hiç beklediğimiz sonuçlara ulaşmış olduk.

Bu büyüme nerede gözüküyor; tüketici fiyatlarında gözüküyor. Tüketici fiyatları üzerinden 13 katrilyon gözüküyor. Devlet, 2005'te 9 katrilyon ödedim diyor, ama 13 katrilyonluk bir perakende satış fiyatları üzerinden pazardan bahsediyor. Peki, bu aradaki 4 katrilyon nerede; şurada; ne zaman alıp almadığımız, ne kadarını aldığımızı bilmediğimiz katılım payları var. Hastane eczanelerinde, evet, bizim gelirimiz olmayan ilaçlar var, elden satışlar var ki, bunun oranı nedir, herkes kendi eczanesinde tahmin etsin. Özel sigortalar, belediye gibi bazı kurumlar var ve tabii ki, kamu iskontoları var. İlaçta pazar büyüdü, şu kadar ilaç tüketiyoruz, çok hızlı büyüyor, bunun için tedbirler alınmalı, tasarrufları yapılmalı diye 13 katrilyonluk bu alanı gösteriyorlar, ama bakıyorsunuz, devletin ödediği para sadece 9 katrilyon ve 2004-2005 yılları arasındaki bu artış çok uygun. Kim için uygun; Hükümet, 650 trilyona 35 milyon insanı mutlu etti. Maliyeti en düşük, getirisi en yüksek siyasî bir başarıdır bu kendileri açısından. İkincisi, 35 milyon insan kuyruklardan kurtuldu, birçoğu hiç hizmet alamıyordu, alabilir hale geldi. Bir diğeri dağıtım kanalları; sabit maliyetler. Eminim araba sayılarını bile artırmadan, kesintisi olmayan, iadesi olmayan, stresi olmayan, ilave hiçbir maliyeti olmayan yeni bir pazara sahip olmuş oldu. Sanayici için yine öyle, özellikle de yabancı firmaların burada daha kazançlı çıktığını görüyoruz üstelik, SSK'ya çok ucuzda verip, aylarca paralarını alamazken, şimdi iki katına belki satıyorlar ilacı, fakat parasını eczacıdan istedikleri zaman tahsil edebiliyorlar. Burada tek kaybeden eczacı, bu çok net, bunun tartışılacak bir yanı yok. Şu anki durumda bu sorunlar çözülmeye eğer, eczacı için bu olay çok büyük bir yıkıma dönüşür arkadaşlar.

SSK çağdaş bir yapıya kavuşsun istedik, ama SSK'nın serbest eczanelere açılması sonucunda doğrusu biz SSK'yı çağdaş bir hale getiremedik. SSK bizi kendi karanlığına çekti maalesef. Eski durum ile yeni durum arasındaki önemli farklardan bir tanesi şu: Her zaman devletin finans kaynağı değiliz diyoruz. Hiçbir zaman, vaat edilen sürelerde paralarımızı alamıyoruz; hep bir finans yarısı alıyoruz devletten. Şimdi finans kaynağı olmaya devam ediyoruz devlete, üstelik şimdi tasarruf kaynağı da olmaya başladık. Tasarruf denince hemen eczacı akla geliyor. İlave bir şey daha oldu. Şu an eczacılık mesleği ucuz emek haline getirildi.

Sosyal güvenlik kurumlarının çağdaş hale gelmesi için gerekli maddi kaynaklar, gerek insan kaynağı, akılcı politikalar, siyasî irade var mıdır yok mudur bunları bilemiyoruz; bilemiyoruz derken, bu konuda çok umutlu bir tablo yok, her şeyden önce ekonomik bir sıkıntı var. Süreç nereye gidiyor; burada sıkıntı var, çözüm budur denerek yeni bir yöneme gidiliyor. Bu yöntem de şu: Sosyal devletin hırpalandığı bir süreç bu. Bizim mevcut eczane modellerimiz, sosyal devletle paralel giden bir modeldir. Sosyal devlet güçlü olduğu sürece mevcut eczane modeli yaşar, fakat son reformlarda görüyoruz ki, paran kadar sağlık hizmeti alabileceksin, parası olanın bu hizmetlerden faydalanabileceği, prim toplama esasına dayalı, halkımızın ekonomik gücüne uygun olmayan, Türkiye gerçeklerine uygun olmayan bir sistem var. Bu sistemde bu sorunlar çözümlü mü, bu sistem tutar mı; bunlar belirsiz ki, Türkiye koşullarına uygun olmayan birçok şey var dediğim gibi. Eğer tutarsa şu olacaktır; bütün bu sorunları, ortaklıktan, zincir eczanelerden korkuyoruz ya, şu an çektiğimiz sıkıntıyı hiçbir akılcı iktisadi yapı çekmez. Bu reformlar sonucunda sağlıklı bir ilaç hizmeti sunulabilir hale gelirse, o hizmeti kesinlikle bize sundurmayaacaklardır. Onun için, burada halkın çıkarları ile eczacılığın çıkarları kesinlikle ortaktır, sosyal devlet güçlü olduğu sürece mevcut eczane modeli yaşayacaktır ve güçlenecektir. Bu konudaki paralellığı hiçbir zaman gözden çıkarmamak gerekir.

Dün, eczacının vazgeçilmez olduğunu hatırlatmaktan bahsetmişti arkadaşlar; evet, biz vazgeçilmeziz, fakat bunu

unuttuk, unutturuldu bu bize ve unutanlar oldu. Bunu hatırlamadığımız sürece de bu sorunların azalmasını beklememiz yanlış olur. Reflekslerimiz köreltildi, ataletle düşürüldük. Uzlaşma kültürüyle bu noktalara kadar geldik. Yani, uzlaşmada karşılıklı bir alışveriş olur ve belli tavizler vererek belli kazanımlar elde edebilirsiniz; ama şu noktada hangi kazanımları elde ettiğimizi açıkçası göremiyorum, sürekli olarak taviz verdiğimizizi düşünüyorum.

Eczacılarımız mesleğinden soğudu arkadaşlar, birçok eczacı arkadaşımız eczanesine gitmeme eğiliminde. Sabah uykudan uyanıp eczanesine gitmek istemiyor. Eczanede eczacılık, şu anki haliyle sürdürülebilir durumda değil. Yine tehditlerden bahsediyoruz. Birçok kişi uygun bir teklifle karşılaştığında eczanesini bırakıp gidecek hale getirildi, belki de bilinçli olarak yapılıyor. Bunun acilen ortadan kaldırılması gerekiyor. Bu yapıdaki kendi mesleğine olan inancını kaybetmiş insanlarla, meslektaşlarla herhangi bir eylemliliğe, hak arama mücadelesine girmeniz mümkün değil. Bir kitapta okumuştum, bilimsel bir tabir var; 'öğrenilmiş çaresizlik' diye. Şu an sürekli taviz vererek, hep boyun eğerek çaresizlik öğretildi bize. En kısa sürede örgütün harekete geçirilerek, bu yılın için eczacılar üzerinden atılması gerekiyor. Eczacıların mesleğe olan bağlılıkları ve sevgilerinin yeniden kazandırılması gerekiyor. Kimse, eczacı örgütüne çaresizliği öğretmez arkadaşlar bu, olsa olsa geçici bir durumdur diye düşünüyorum.

Bursa'da SSK'yla bizim yaşadığımız bazı sıkıntılar oldu, genelde yaşanan sıkıntıların dışında bir denetim olayı bu. Odadan temsilci istendi, 19 denetim oldu, bunlara katıldık, tırmandı tırmandı, bir yerde patlama noktasına geldi ve benim de bulduğum bir denetim sırasında şunu yapamazsınız, bunu yapamazsınız derken bir sıkıntı yaşandı ve o arkadaşımızın sözleşmesini, sahibi belli olan kupürlerden dolayı feshettiler. Birçok arkadaşımız uyarı cezaları aldı, ikincisinde sözleşmesi gidecek şekilde, çok eften püften basit şeylerden, art niyetsiz şeylerden, eczacı açısından art niyetsiz, ama kurum açısından art niyetli olan şeylerden. Yani, şu anda Bursa'da gerçekten diyalog bitti, SSK'daki tavır şöyle tanımlanabilir: Eczacı düşmanlığı var. Gerçekten bir eczacı düşmanlığı var.

Bir milletvekilimizin verdiği bir teklif var, bunun ciddiye alınması gerektiğini düşünüyorum. Bunun, asla bir münferit olay olmadığını, sistemli, planlı bir girişimin ilk adımı olduğunu, nabızımızın yoklandığını, test edildiğimizi düşünüyorum, buna çok sert bir tepki vermemiz gerektiğini düşünüyorum. SSK'ydı, sözleşmenin kötü olmasıydı vesaireydi, bunlar mesleği yaralıyor, ama hiçbirini öldüremez mesleği; ama bu konu mesleği öldürecek bir konudur, ölümcül bir sorundur bu. Eczacıların elinde tutması gereken tek ve en son şey, en önemli şey eczanesinin mülkiyetidir. Şu an eczacının mülkiyetine göz dikilmiş durumda arkadaşlar. Bir Yunan atasözü var "Hepsi yaralar, sonuncusu öldürür." Çok darbe aldık, almaya devam ediyoruz, ama bu öldürücü darbedir ve bunda geçmişte yaptığımız hataları yapmayalım, önemsiz deyiş geçmeyelim. En sert tepkiyi, gözdağını, ultiyatımı, kamuoyuna, yetkililere, herkese bu konuda ne kadar hassas olduğumuzu ve ne pahasına olursa olsun bu konuda geri adım atmayacağımızı gösterecek bir eylemlilik içinde olalım. Bunun yöntemi de seçimsiz olan genel kurul olabilir. Çünkü, burada bu mesleğin tüm bileşenleri bir araya gelir, bir çalışma ortamı yaratılır, konu enine boyuna tartışılır ve oradan kamuoyuna, bu meslek grubu bu durumu çok olağanüstü bir durum olarak gördü, olağanüstü genel kurul topladı ve aldığı kararları dosta düşmana ilan etti diye algılanır. Bunun yapılmasını gerekli buluyoruz.

Arkadaşlar, yük, taşıyamayanın üzerinde durmaz. Ben kendi oda tarihime eczane mülkiyetini kaptıran oda başkanı olarak geçmek istemiyorum. Hiç kimsenin de bu duruma düşmek istediğini zannetmiyorum. Onun için, bu işi ciddiye alalım ve gereğini yapalım. Hepinizi bu işin gereğini yapmaya davet ediyorum.

10 Haziran 2006 tarihinde Aydın'da gerçekleştirilen 35. Dönem Merkez Heyeti'nin 1. Bölgearası toplantısında Başkanımız Ecz. Deniz İçer'in konuşmasından alıntıdır.

Durum

Ecz. Kıvanç Atmaca

Bursa Eczacı Odası Gen. Sek.

Oldukça uzun sayılabilecek bir sürenin ardından Bursa Eczacı Bülteni'nin satırlarında sizlerle buluşabilmek mutluluk verici değerli meslektaşlarım. Sürenin bu kadar uzamış olmasının sebebi mesleğimizin gündemindeki olağanüstü yoğunluk tabii ki.

2006 yılı bizler açısından oldukça önemli bir yıl. 50 yıl önce bugünlerde meslektaşlarımız bir araya gelerek müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, eczacılığın genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak; eczacıların birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere, meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadıyla Türk Eczacıları Birliği'ni kurmuşlar.

O günlerin eczacılarını incelediğimizde hepsinin toplumun her kesimince sevilen sayılan, yalnızca ilaç ve sağlık alanında değil, toplumsal yaşamın her alanında fikirlerine değer verilen, buldukları bölgelerin kanaat önderleri olmayı becerebilmiş eczacı profilleri görmekteyiz. Peki bir zaman makinesi bulsak ve 50 yıl önceki bu meslektaşlarımızı ziyaret etsek, onlara şayet mesleklerini 50 yıl sonra icra ediyor olsalardı

yaşayacakları sıkıntılardan bahsetsek sizce verecekleri tepki nasıl olurdu? Herhalde bizlere asla inanmaz, fantastik korku masalları anlatmakla itham eder ve çocuklarının eczacılık okumaktan soğutacak bu masallara inanmamaları için çaba sarfedelerdi.

Aslında tüm bu yaşadıklarımıza baktığımızda bizim de inanasımız gelmiyor, nasıl gelebilir ki? Bir yandan dünyanın en eski ve en kutsal mesleklerinden birini, üstelik de memleketin her yöresine dağılmış yaklaşık 22.000 eczacımızla beraber tüm dünyanın gıpta ile izlediği müthiş bir örgütsel birliktelikle icra edeceksiniz; öbür yanda ödeme gecikmeleri, sürekli değişen B.U.T. ve her değişikliğin hemen ardından oluşan eksiklikleri gidermek için yapılan revizyonlar, ilaç firmalarının fiyat indirimleri sonucu eriyen özsermayelerimiz, kamu kurumlarına uygulanacak iskonto oranının farklılaştırılmasıyla eczacılar arasında yaratılan ayırımcılık, imzalanan protokollerle eczacının mesleğini icra edebilmesini adeta kurum yetkililerinin insafına bırakılması, vs.. gibi akıl almaz sorunlarla boğuşacaksınız!

Sun Tzu ünlü Savaş Sanatı adlı yapıtında şöyle der: " Önce düşmanın aklını al, ardından zafer kesindir." Elbette biz eczacıların önüne tüm bu sıkıntıları çıkaranların asıl amaçları eczanelerimizin mülkiyetini ele geçirip ilacı sosyal bir ürün olmaktan çıkarıp tamamıyla ticari bir meta haline dönüştürmek. Ve önlerindeki en önemli engel her türlü zorluğa rağmen, ilaca ve halk sağlığına ait sorumluluğunu en iyi şekilde üstlenen; laik Cumhuriyetimizin tüm demokratik kazanımlarına ve toplumsal değerlerine sahip çıkan eczacı örgütleridir.

Evet, sorumluluk ağır ve yapılacak çok işimiz var ama Ulu Önder Mustafa Kemal'in dediği gibi; " Dinlenmemek üzere yola çıkanlar asla yorulmazlar."

Sağlıkla Kalın

